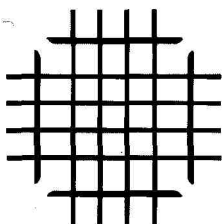

NECVLAÎ POPA
REPRESIUNE
ȘI REZISTENȚĂ
ÎN ȚINUTUL
NEAMȚULUI

FID

FAPTE, IDEI,
DOCUMENTE

FAPTE, IDEI,
DOCUMENTE

D-lui
Joan Popoa
cu multă dragoste
din partea autorilor

Me. Popa

NECULAI POPA

**REPRESIUNE
ȘI REZISTENȚĂ
ÎN ȚINUTUL
NEAMȚULUI**

**Ediția a II-a,
revăzută și îngrijită de autor**

**EDITURA VREMEA
BUCUREȘTI
2001**

CUVÂNT ÎNAINTE

Anul trecut Neculai Popa a publicat o carte pe care cei ce au avut norocul să o cunoască au citit-o pe nerăsuflăte. *Coborârea în iad* este povestirea a 16 ani de temniță și lagăr, scrisă cu detașare și simplitate, din care nu răzbat strigăte de ură și nici șoaapte de învins. Autorul este arestat la 15 mai 1948 pentru opiniile și acțiunile sale împotriva ocupantului sovietic și pentru organizarea luptei tineretului legionar împotriva regimului comunist.

După ani grei de închisoare se întoarce acasă, unde găsește locurile și oamenii altfel de cum îi lăsase. Aceasta este tema cărții de față. În perspectiva timpului, 16 ani de absență, satul românesc îi apare mult schimbat. Cei mai mulți au rămas aceiași, oameni buni, simpli și primitivi, cu frica lui Dumnezeu, dar și cu o mare spaimă și fereală față de cei care s-au pus în slujba comunismului. Aceștia din urmă, puțini la număr, de regulă leneși și bețivi, uneori foști infractori, executau fără crâcnire ordinele venite de la Partid. Sunt descrise numeroase brutalități, vexațiuni și abuzuri pe care lumea satelor le-a îndurat.

Motivarea celor ce s-au vândut Partidului era atât bunul trai în nemuncă, cât și posibilitatea de a-și impune voința, marea sete de putere asupra consătenilor. Se verifica, pentru a căta oară în istoria poporului român, teza eminesciană a selecției inverse, după care o invazie străină favorizează ridicarea celor lipsiți de caracter, cu apucături slugarnice; elementele sănătoase, competente și cinstitute ajung în subordonarea slugilor ocupantului.

Rezistența mai mult sau mai puțin organizată a oamenilor acestor locuri a fost răspunsul lor la împilarea populației de către slugile comunismului. Fiind o confruntare inegală, o luptă de la început pierdută, organizarea ei le-a revenit în mod

firesc legionarilor, al căror spirit de sacrificiu îi îndrituia la aceasta. Organizarea rezistenței s-a făcut de către legionari, cu experiența a zece ani de prigoană. Sunt enumerate și descrise organizațiile clandestine de rezistență din ținutul Neamțului, precum și confruntările, unele armate, pe care acestea le-au avut cu Securitatea.

După căderea comunismului, slugile Partidului și torționarii Securității s-au reciclat în democrați, iar unii dintre ei sunt și azi membri ai Asociației Foștilor Deținuți Politici, cazuri pe care, cu amară ironie, autorul le prezintă.

Un capitol special e destinat descoperirii gropilor comune în care zac și acum, fără a se ști cine au fost, victimele represiei securiste, autoritățile având puțină apetență pentru cercetarea faptelor și găsirea făptașilor.

Din filele cărții se desprinde amintirea timpurilor de altădată, a unei lumi în mare parte apusă, în care viața de familie și a comunității satești era trăită în legea firii și a cărei valoare o percepem acum, când ea s-a stins.

Nicolae Henegariu

Motto:

IMN MORȚILOR
de RADU GYR

Morminte dragi, lumină vie,
sporite-ntruna an de an,
noi v-auzim curgând sub glie
ca un șuvoi subpământean.
Ați luminat cu jertfe sfinte
pământul până-n temelii,
că țara arde de morminte
cum arde cerul de făclii.

Ascunse-n lut ca o comoară,
morminte vechi, morminte noi
de vi se pierde urma-n țară,
v-o regăsim mereu în noi.
De vi s-au smuls și flori, și cruce,
și dacă locul nu vi-l știm,
tot gândul nostru-n el v-aduce
îngenuncheri de heruvim.

Morți sfinți în temniți și prigoane,
morți sfinți în lupte și furtuni,
noi ne-am făcut din voi icoane
și vă purtăm pe frunți cununi.
Nu plângem lacrimă de sânge,
ci ne mândrim cu-atâți eroi.
Nu, neamul nostru nu vă plânge,
ci se cuminecă prin voi.